هزینه‌ای که در هیچ فیش حقوقی دیده نمی‌شود

تهران؛ مقصد اجباری شاغلانی که نه مهاجرند نه ساکن

هر صبح پیش از آن‌که تهران چشم باز کند، هزاران نفر از شهرهای دور و نزدیک راه می‌افتند تا فقط برسند؛ برسند به کاری که زندگی‌شان را نگه می‌دارد، اما شهری که توان سکونتش را ندارند. تهران برایشان مقصد نیست، اجبار است؛ شهری که باید در آن کار کرد، اما نمی‌شود در آن زندگی کرد.

تهران همچنان محل کار است، اما محل زندگی افراد از آن فاصله گرفته؛ این فاصله جغرافیایی، امروز فاصله طبقاتی را با شدت بیشتری بازتاب می‌دهد

تهران، پیش از آنکه پایتخت باشد، جغرافیای یک اجبار است؛ شهری که هر صبح، پیش از آنکه نور کامل روی ساختمان‌هایش بنشیند، هزاران آدم را از شهرها و محله‌هایی دور و نزدیک به سمت خود می‌کشد. از مهرشهر و کرج و اندیشه و پرند گرفته تا بوئین‌زهرا و قزوین و دماوند و پردیس و شهرهای اطراف؛ هر کدام با زندگی‌ای نیمه‌تمام در خانه و کاری که فقط در تهران ممکن می‌شود.

به گزارش اقتصادنیوز، این آدم‌ها نه مهاجرند و نه ساکن. آنها «مسافران دائمی»اند؛ کسانی که هر روز از شهر خود می‌روند تا در شهری دیگر کار کنند و شب‌هنگام به نقطه‌ای بازگردند که اسمش «خانه» است، اما زمان چندانی برای زندگی در آن ندارند.

شهری برای کار نه زندگی

طبق داده‌های مرکز آمار و گزارش‌های طرح جامع حمل‌ونقل پایتخت، بیش از یک میلیون نفر هر روز برای کار وارد تهران می‌شوند؛ موجی انسانی که تهران را به بزرگ‌ترین کانون رفت‌وآمد شغلی در ایران تبدیل کرده، شهری که برای اقتصاد کار می‌کند، اما برای زندگی گران‌تر و دور از دسترس‌تر از همیشه شده است.

تهران شهر کار است؛ شهر زندگی جای دیگری است

گزارش‌های سالانه از سهم شاغلان دارای رفت‌وآمد روزانه به مرکز استان، نشان می‌دهد بخش بزرگی از شاغلان جوان، به‌خصوص در دهه‌ی بیست و سی زندگی، توان سکونت در تهران را ندارند. فاصلهٔ میان دستمزد واقعی و هزینهٔ زندگی به‌قدری زیاد شده که حتی دانشجویانی که در تهران درس خوانده‌اند، حتی کسانی که شغل خود را همین‌جا پیدا کرده‌اند، پس از پایان خوابگاه یا دورهٔ تحصیل ناچارند به شهرهای اطراف پناه ببرند؛ شهرهایی که ارزان‌ترند، اما شغل ندارند. همین شکاف، هزاران زندگی را به دو تکه تقسیم کرده: خانه‌ای بیرون از تهران و کاری در قلب آن. این جدایی، سبک زندگی جدیدی ساخته؛ سبکی که در آن «راه» به واحد اندازه‌گیری عمر تبدیل شده است.

زهرا نژادبهرام، عضو سابق شورای شهر تهران، در گفت‌وگو با «اقتصادنیوز» می‌گوید ناهماهنگی میان سیاست‌های ملی و شهری، تورم و ناپایداری شغلی را تشدید کرده و نسل دهه‌هفتادی‌ها را از خانه‌دار شدن و ثبات اقتصادی دور کرده است.

شغلی که فقط در تهران هست، خانه‌ای که در مهرشهر پیدا می‌شود

سیاوش، سی‌وچند ساله، روزنامه‌نگار است؛ شغلی که ریشه‌اش در تهران است و شاخه‌ای در شهر دیگری ندارد. او می‌گوید: «اگر بخوام شهر محل زندگی رو مبنا بذارم، تو مهرشهر چه رسانه‌ای هست؟ چه تحریریه‌ای؟ اصلاً کی می‌تونه منو استخدام کنه؟» این سؤال برایش چرایی رفت‌وآمد نیست؛ بدیهیت آن است.

خانه‌ای کوچک در مهرشهر و حقوقی حدود پانزده میلیون تومان، یعنی درست همان اندازه که در گزارش‌های وزارت کار تعریف می‌شود. اما این حقوق، از همان روز اول با هزینه‌ای بلعیده می‌شود که اسمش رسیدن به محل کار است.

برای رسیدن به مترو، هر روز ۵۰ تا ۷۰ هزار تومان تاکسی دربستی یا خطی؛ از آن‌جا تا محل کار، ۳۰ هزار تومان دیگر. رفت‌وبرگشتش با حمل‌ونقل عمومی حدود ۱۴۰ هزار تومان می‌شود. اما اگر روزی خسته باشد، اگر جلسه‌ای دیر تمام شود، اگر هوا آلوده باشد یا کار قبلی طول بکشد و ناچار شود با تاکسی اینترنتی برود؟ آن وقت تا ۴۰۰ هزار تومان باید برای همان مسیر بدهد. یعنی یک روز رفت و برگشت برای او ۸۰۰ هزار تومان آب می‌خورد.

سیاوش از «هزینه» حرف می‌زند، اما منظورش فقط پول نیست؛ می‌گوید: «آدم وقتی نمی‌تونه تو شهری که توش کار می‌کنه زندگی کنه، انگار همیشه یه جور زندگی موقت داره... انگار هنوز سر جاش ننشسته و مدام وقت رو از دست میدم من دارم یک کتاب ترجمه می‌کنم و سعی میکنم از این وقت اینجوری استفاده کنم اما به هرحال تا یه جایی کشش دارم راستش اینجوری زندگی رفاه زیادی نداره اما باید پیش برد دیگه.»

تهران؛ شهری که هر صبح کوهی از زندگی‌های ناتمام را به خود می‌کشاند

بر اساس گزارش سالانه حمل‌ونقل شهر تهران، حدود نیم‌میلیون نفر از کرج و شهرهای اطرافش هر روز به تهران رفت‌وآمد می‌کنند. آزادراه تهران–کرج یکی از پرترددترین مسیرهای کشور است؛ جایی که ماشین‌ها به‌جای حرکت، بیشتر وقت‌ها در صفی از توقف و مکث می‌لغزند. این مسیر نه فقط یک جاده، بلکه بخشی از زندگی مردم شده؛ بخشی که در آن زمان، انرژی و بخشی از درآمدشان دود می‌شود.

تهران همچنان محل کار است، اما محل زندگی افراد از آن فاصله گرفته؛ این فاصله جغرافیایی، امروز فاصلهٔ طبقاتی را با شدت بیشتری بازتاب می‌دهد.

بوئین‌زهرا تا تهران؛ سفری که به‌اندازه یک شغل دوم وقت می‌گیرد

هدیه، ۲۶ ساله، دانشجوی اقتصاد و شاغل در حوزه تحلیل داده است. رشته‌اش از آن دسته رشته‌هایی است که بازار کارش، حداقل فعلاً، در تهران متمرکز است. اما خانهٔ خانواده در بوئین‌زهرا ساکنند؛ شهری آرام، دورتر و با مسیرهایی نه‌چندان مناسب برای رفت‌وآمد.

او هر روز میان چند انتخاب سخت سرگردان می‌شود: یا باید خودش را با تاکسی به قزوین برساند و از آن‌جا راهی تهران شود، یا مستقیم سوار تاکسی‌هایی شود که از بوئین‌زهرا تا تهران را طی می‌کنند. اما این انتخاب‌ها تفاوت بزرگی در هزینه ایجاد نمی‌کنند؛ تفاوت اصلی در «زمان» است.

هزینه‌ها به این شکل روی هم جمع می‌شود: ۶۰ هزار تومان بوئین‌زهرا تا قزوین یا حدود ۲۰۰ هزار تومان قزوین تا تهران با تاکسی در واقع اگر او هرروز با همان تاکسی ها بیاید که سر وقت برسد مجموع رفت‌وبرگشت او بیش از ۴۰۰ هزار تومان است و اگر روزی مجبور شود از تاکسی اینترنتی استفاده کند؟ حدود دو میلیون تومان در یک روز تاکسی اینترنتی مسیر تهران قزوین و برعکس را حدودا ۹۰۰ هزار تومان حساب می‌کنند.هدیه با حقوق ۱۲ تا ۱۴ میلیون تومان زندگی می‌کند؛ حقوقی که بخش بزرگی از آن روی جاده خرج می‌شود.

او می‌گوید: «اگه یک ساعت دیر از خونه خارج بشم، کل برنامه روز می‌پره. هر روز باید ساعت‌ها زودتر راه بیفتم، ساعت‌ها بیشتر منتظر بمونم. انگار نصف روز رو برای اینکه فقط «سر کار حاضر بشم» از دست می‌دم.»

طبق داده‌های رسمی از گزارش عملکرد خطوط حومه‌ای، مسیر قزوین- تهران، ۲۰ تا ۳۰ هزار نفر هر روز مسیر قزوین–تهران را طی می‌کنند. این مسیر که زمانی فقط برای سفرهای کاری هفتگی یا جلسه‌های خاص بود، امروز برای خیلی‌ها بخشی از روتین زندگی است. قطار و اتوبوس و تاکسی، هر روز میزبان کسانی هستند که از شغل خود دست نمی‌کشند چون کاری جایگزین در شهرشان وجود ندارد؛ ولی زندگی‌شان نیز توان جابه‌جایی به تهران را ندارد.

خانه‌ای که در تهران دست‌نیافتنی بود و آینده‌ای که در اندیشه ساخته نمی‌شد

سحر، ۲۸ ساله، متولد بوشهر است؛ اما مسیر تحصیل او را به تهران آورد و پس از پایان فوق‌لیسانس، وارد بازار کار پایتخت شد. مادامی که خوابگاه داشت، زندگی در تهران ممکن بود؛ اما به‌محض اتمام تحصیل، مسئلهٔ اصلی پیدا شد خرید یا اجارهٔ خانه در تهران تقریباً ناممکن بود.

او و هم‌خانه‌اش با کمک خانواده‌شان بارها محله‌های تهران را زیر و رو کردند. از شرق تا غرب، از محله‌های مرکزی تا دورترین نقاط. اما هیچ‌جای پایتخت زندگی در توان جیبشان نبود. نتیجهٔ این جست‌وجوی طولانی، خانه‌ای کوچک در اندیشه شد؛ شهری دورتر و ارزان‌تر.

سحر می‌گوید: «بین اینکه خونه کوچیک و دور رو بگیریم یا کلاً قید کار رو بزنم، هیچ انتخاب واقعی‌ای نبود. کار من فقط تو تهران پیدا می‌شد.»

هزینه رفت‌وآمد روزانهٔ او و هم‌خانه‌اش چیزی نزدیک ۱۰۰ هزار تومان است؛ هزینه‌ای که اگر با تاکسی اینترنتی جایگزین شود، بلافاصله به ۳۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان افزایش می‌یابد. دریافتی ماهانهٔ او هم حدود ۱۲ تا ۱۴ میلیون تومان است؛ یعنی هر انتخاب اشتباه در مسیر رفت‌وآمد، بلافاصله ساختار اقتصادی زندگی‌شان را برهم می‌زند.

برای کارشناسان و تحلیلگران، اسنپ‌بک مجموعه‌ای از بندها و تبصره‌هاست؛ برای مردم، یک «اثر» است: نوسانِ بیشتر، دسترسیِ کمتر، و بی‌ثباتیِ طولانی‌تر.

اندیشه، پرند، پردیس؛ شهرهایی که برای خواب ساخته شدند، نه کار

گزارش‌های توسعه شهری هم نشان می‌دهد جمعیت در بسیاری از شهرهای اطراف تهران در یک دهه چند برابر شده، اما فرصت‌های شغلی در همان نسبت رشد نکرده. پردیس در ده سال گذشته بیش از پنج برابر بزرگ شده، اما شغل‌هایش هنوز کفاف جمعیت جدید را نمی‌دهد. پرند جوان‌ترین جمعیت کشور را دارد، اما اقتصاد آن وابسته به تهران است. اندیشه شهری است که خانه دارد، اما بازار کار ندارد.

به همین دلیل، این شهرها به «شهرهای خواب» تبدیل شده‌اند؛ فضاهایی که مردم در آن بخشی از شب را می‌خوابند، اما روزهایشان جای دیگری می‌گذرد.

افرادی مانند سیاوش، هدیه و سحر، به‌طور متوسط روزانه پنج ساعت در مسیر بین خانه و محل کار هستند. اگر این عدد را در سال محاسبه کنیم، به بیش از ۱۵۰۰ ساعت می‌رسد، زمانی معادل ۶۲ روز کامل.

این روزها و این سال‌ها در هیچ فیش حقوقی، هیچ قرارداد شغلی و هیچ معادلهٔ اقتصادی ثبت نمی‌شود، اما بخشی از فرسایش روانی و جسمی نسل امروز را توضیح می‌دهد؛ نسلی که میان آرزوهای شغلی خود و واقعیت‌های اقتصادی تهران گیر کرده است.

چرا برخی نمی‌توانند در تهران زندگی کرد؟

تهران در سال‌های اخیر به شهری تبدیل شده که هزینه‌هایش نه با واقعیت درآمد مردم، بلکه با منطق خودش پیش می‌رود؛ شهری که قواعد اقتصادی‌اش مستقل از قدرت مالی ساکنانش افزایش پیدا می‌کند و عملاً امکانِ زندگی کردن را از بخش بزرگی از نسل جوان گرفته است.

برآوردهای رسمی مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارش خط فقر سال‌های ۱۴۰۳ و ۱۴۰۴ نشان می‌دهد که خط فقر ماهانه در تهران حدود ۳۰ میلیون تومان است؛ عددی که خودِ گزارش آن را نتیجه‌ی ترکیب هم‌زمانِ رشد هزینهٔ مسکن، حمل‌ونقل، خوراک و خدمات شهری می‌داند.

در کنار این عدد، وضعیت بازار مسکن نیز تصویری روشن‌تر از دشواری سکونت در تهران ارائه می‌دهد: اجارهٔ یک واحد ۶۰ متری معمولی اکنون بالای ۱۵ میلیون تومان است؛ خانه‌ای نه در مناطق گران‌قیمت شهر، بلکه در محله‌های متوسط و حتی حاشیه‌ای. برای جوانانی که تنها زندگی می‌کنند، هزینهٔ ماهانهٔ خوراک، حمل‌ونقل، اجارهٔ اتاق یا آپارتمان کوچک، و خدمات پایه به‌آسانی به ۲۰ تا ۲۵ میلیون تومان می‌رسد.

اما در این سوی معادله، میانگین حقوق جوانان شاغل، چه در بخش خصوصی و چه در بخش اداری، بدون اضافه کاری حدود ۱۲ تا ۱۵ میلیون تومان است. این فاصله، فاصله سادهٔ «کمبود پول» نیست؛ شکافی ساختاری است بین «خواستن» و «نتوانستن»، شکافی که انتخاب‌های واقعی را از زندگی حذف می‌کند.

این نابرابری باعث شده بخش بزرگی از جوانان، حتی با داشتن شغل، هیچ‌گاه نتوانند در شهر محل کارشان ساکن شوند. آنها نه می‌توانند از تهران فاصله بگیرند، چون شغلشان در همین شهر است، و نه می‌توانند در دل آن جا بگیرند، چون درآمدشان از حداقل‌های زندگی شهری پایین‌تر است.

نتیجه، نوعی تعلیق دائمی است: نسلی که هر روز بین خانه‌ای خارج از تهران و کاری در داخل تهران در رفت‌وآمد است، نسلی که عملاً در فضایی میانه، جایی بین «زندگی» و «کار»، معلق مانده است.

نسلی که شهر ندارد!

هر صبح که تهران آهسته نور می‌گیرد، آدم‌هایی مثل سیاوش در مهرشهر زود خواب را از سر می‌پرانند، هدیه در بوئین‌زهرا دنبال تاکسی می‌گردد، و سحر در اندیشه سوار اتوبوس می‌شود تا به درآمدهایشان برسند. آن هم نه درآمدی که رفاه تامین کند، بلکه درآمدی برای حداقلی ترین زندگی در شرایط بقا.

هر کدام به شهری می‌آیند که برایشان خانه نیست، اما کارشان در آن ریشه دارد. شهری که با همهٔ بزرگی‌اش برایشان جا ندارد، اما بی‌حضورشان هم نمی‌چرخد. تهران آنها را در خود نگاه نمی‌دارد، اما آنها را از خود دور هم نمی‌کند.

این آدم‌ها نسل تازه‌ای از ایرانیان‌اند: نسلِ راه؛ نسلی که شهرش را نه در محله‌ها و خیابان‌ها، که در میان مسیرها پیدا می‌کند. نسلی که از صبح تا شب میان خانه و کار در رفت‌وآمد است و در این رفت‌وآمد، بخشی از عمرش را خرج می‌کند؛ عمری که نه به‌خاطر انتخاب، که به‌خاطر نابرابری و اجبار از دست می‌رود. تهران شهری است که «کار» را پذیرفته، اما «زندگی» را نه. و شاید به همین دلیل، هر روز آدم‌هایی به سوی آن حرکت می‌کنند که بیش از آنکه ساکن تهران باشند، پابند تهران‌اند.

اخبار

میان‌وعده‌های سالم؛ کلید هوش و انرژی کودکان

متخصص تغذیه گفت: با نزدیک شدن فصل امتحانات، تغذیه سالم و میان‌وعده‌های مغذی می‌تواند انرژی و تمرکز دانش‌آموزان را افزایش دهد و از پرخوری خوراکی‌های شیرین و کم‌ارزش جلوگیری کند.

آزیتا حکمت‌دوست، متخصص تغذیه بیمارستان آیت‌الله طالقانی و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، در گفتگو با خبرنگار خبرگزاری مهر اظهار کرد: والدین برای بچه‌ها میان‌وعده‌هایی آماده کنند که حاوی پروتئین، کلسیم، ویتامین‌ها و املاح ضروری بدن باشند و شیر یکی از بهترین میان‌وعده‌ها است و هم پروتئین و کلسیم دارد و هم به رشد استخوان‌ها کمک می‌کند و اگر دانش‌آموز در خانه است، یک لیوان شیر ساده مناسب است و اگر مدرسه می‌رود، می‌توان از شیرهای بسته‌بندی کوچک استفاده کرد.

وی افزود: اگر بچه شیر ساده را دوست نداشته باشد، شیر طعم‌دار بهتر از این است که اصلاً شیر نخورند، اما باید توجه داشت که قند بالای شیرهای طعم‌دار ممکن است جذب کلسیم را کمی کاهش دهد و باعث اضافه وزن شود.

میوه‌ها و آجیل؛ تنقلات سالم و راحت

حکمت‌دوست ادامه داد: میوه‌هایی که پوستشان راحت کنده می‌شود، میان‌وعده‌ای سریع و سالم هستند و مادران می‌توانند پوست میوه‌ها را جدا کرده و در ظرفی با چنگال کوچک آماده کنند تا بچه‌ها به راحتی مصرف کنند. آجیل‌ها نیز منابع خوبی از پروتئین و چربی‌های مفید هستند و می‌توانند به عنوان میان‌وعده استفاده شوند.

لقمه‌های ساده و مغذی؛ از نان و پنیر تا تخم‌مرغ و سبزیجات

وی گفت: میان‌وعده‌ها حتماً لازم نیست گران و پیچیده باشند. یک لقمه ساده نان و پنیر با سبزی، کره و عسل، یا لقمه تخم‌مرغ همراه با خیار و گوجه می‌تواند انرژی کافی برای بچه‌ها فراهم کند. حتی باقی‌مانده‌های شام مثل کتلت یا کوکو هم می‌توانند به صورت لقمه‌های کوچک در میان‌وعده استفاده شوند.

توجه به خوراکی‌های شیرین و فرآوری‌شده

این متخصص تغذیه با اشاره به تمایل بچه‌ها به خوراکی‌های شیرین افزود: دانش‌آموزان ممکن است از بوفه مدرسه کیک و کلوچه بخرند، اما این خوراکی‌ها کالری زیادی دارند و تقریباً هیچ ماده مغذی تأمین نمی‌کنند و تنها باعث اضافه وزن می‌شوند و با بچه‌ها صحبت کنید و اهمیت میان‌وعده‌های سالم را توضیح دهید.

حکمت‌دوست تأکید کرد: با رعایت تغذیه متعادل و انتخاب میان‌وعده‌های سالم، دانش‌آموزان هم انرژی و تمرکز لازم برای مطالعه و امتحانات را خواهند داشت و هم از مصرف خوراکی‌های پر قند و کم‌ارزش دور خواهند ماند.

تهران از یکشنبه برفی و بارانی می شود

اداره کل هواشناسی استان تهران اعلام کرد که از بعدازظهر روز یکشنبه (۷ دی) با نفوذ سامانه بارشی در سطح استان، افزایش ابر در برخی مناطق به ویژه نیمه شمالی و غربی، گاهی بارش باران و برف پیش‌بینی می‌شود.

به گزارش ایسنا، بر پایه واکاوی الگوهای همدیدی و بررسی نقشه‌های پیش‌یابی، طی پنج روز آینده آسمان کمی ابری ، گاهی همراه با وزش باد و یخبندان و مه (به ویژه در دامنه‌ها و ارتفاعات) پیش‌بینی می‌شود.

روز شنبه (۶ دی‌ماه) پیرو هشدار سطح زرد آلودگی هوا و هشدار سطح نارنجی آلودگی هوا، افزایش پایداری جو، افزایش آلاینده‌های جوی و کاهش کیفیت هوا مورد انتظار است.

از بعدازظهر روز یکشنبه با نفوذ سامانه بارشی دیگری در سطح استان، افزایش ابر در برخی مناطق به ویژه نیمه شمالی و غربی، گاهی بارش باران و برف پیش‌بینی می‌شود.

طی نیمه دوم هفته آینده، کاهش محسوس دمای هوا و وزش بادهای شدید در سطح استان دور از انتظار نخواهد بود.

براساس این گزارش، آسمان تهران فردا شنبه (۶ دی‌ماه) کمی ابری همراه با غبار محلی گاهی وزش باد ملایم با حداقل دمای ۲ و حداکثر دمای ۱۱ درجه سانتیگراد و طی روز یکشنبه (۷ دی‌ماه) نیمه ابری تا ابری در بعضی ساعت‌ها بارش پراکنده و وزش باد با حداقل دمای ۳ و حداکثر دمای ۹ درجه سانتیگراد پیش‌بینی می‌شود.

شرایط عمومی آگهی مزایده شماره ۲۰۰۴۰۰۴۹۲۱۰۰۰۰۰۱

نوبت دوم

مدیریت شعب بانک کشاورزی در استان سیستان وبلوچستان ، در نظر دارد تعدادی از املاک مازاد بر نیاز خود را از طریق مزایده عمومی شماره ۲۰۰۴۰۰۴۹۲۱۰۰۰۰۰۱با جزئیات مندرج در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی الکترونیکی www.setadiran.ir به فروش برساند . متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر و ملاحظه اسناد همه روزه به جز ایام تعطیل از ساعت ۸ الی ۱۲، به اداره کل املاک بانک کشاورزی به نشانی استان سیستان وبلوچستان ، زاهدان، خیابان هفت تیر، ساختمان مدیریت بانک کشاورزی استان سیستان وبلوچستان مراجعه و یا با شماره تلفن ۳۳۴۴۲۵۴۱ -۰۵۴ تماس حاصل فرمایند. تاریخ انتشار مزایده در سامانه ساعت ۱۱ صبح روزسه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۲ می باشد . آخرین مهلت ارسال پیشنهادات ساعت ۱۲ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۴ می باشد . زمان بازگشایی پیشنهادات ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۸ می باشد . حضور شرکت کنندگان اختیاری و منوط به هماهنگی قبلی و ارائه کارت شناسایی معتبر می باشد. لیکن عدم حضور پیشنهاد دهندگان مانع بازگشایی پیشنهادات مزایده نمی باشد.

شرایط و نحوه شرکت در مزایده :

۱- برگزاری مزایده صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می باشد و کلیه مراحل فرایند مزایده شامل خرید و دریافت اسناد مزایده ، پرداخت تضمین شرکت در مزایده(ودیعه)، ارسال پیشنهاد قیمت و اطلاع از وضعیت برنده بودن مزایده گران محترم از این طریق امکان پذیر می باشد .

۲- مبلغ سپرده شرکت در مزایده معادل ۵٪ مبلغ پایه مندرج در آگهی و به صورت پرداخت الکترونیکی(درگاه پرداخت سامانه ستاد) ، فیش بانکی و یا ضمانت نامه خواهد بود .

۳- شرکت کنندگان پس از دریافت کلیه اسناد مزایده (اقرارنامه ، شرایط عمومی شرکت در مزایده ، تعهد نامه منع مداخله کارکنان دولت) از سامانه ، ملزم به تکمیل و بارگذاری اسناد مزایده ، تصویر شناسنامه و کارت ملی (اشخاص حقیقی) ، اساسنامه و آخرین آگهی تغییرات شرکت (اشخاص حقوقی) در سامانه (ستاد) می باشند .

۴- متقاضیان شرکت در مزایده می بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (توکن) به سامانه تدارکات الکترونیک دولت به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نمایند .

۵- بازدید از ملک مورد مزایده و مطالعه اسناد و مدارک مربوطه قبل از شرکت در مزایده برای متقاضیان الزامی است.

۶- واگذاری در فروش نقدی از طریق مبایعه نامه و در فروش اقساطی از طریق عقد اجاره به شرط تملیک با نرخ سود مصوب شورای پول و اعتبار بوده که پس از اخذ مفاصاحساب های مربوطه (از جمله گواهی موضوع ماده ۱۸۶ قانون مالیات های مستقیم) توسط خریدار و پس از حصول شرایط قراردادی ، از طریق وکالت نامه و یا حسب مورد، انتقال قطعی در دفتر اسناد رسمی ، منتقل خواهد گردید .

۷- کلیه هزینه های مربوط به دفتر اسناد رسمی ، تنظیم وکالت نامه و نقل و انتقال قطعی املاک در فروش نقدی مطابق عرف معاملات است . بدیهی است در صورت تنظیم قرارداد اجاره به شرط تملیک (بیمه ملک مورد مزایده و کلیه هزینه های مترتبه در خصوص انتقال ملک) بر عهده خریدار می باشد .

۸- کلیه املاک با وضع موجود واگذار می گردد. لذا برای املاکی که دارای متصرف می باشند ، تخلیه و خلع ید و رفع تصرف بر عهده خریدار می باشد.

۹- بانک در رد یک یا کلیه پیشنهادات مختار است و صرف شرکت در مزایده و ارائه پیشنهاد دلالت بر قبول بانک ندارد و قبول پیشنهاد خریدار منوط به ابلاغ به وی در سامانه خواهد بود .

۱۰- هزینه خرید اسناد مزایده ۲/۰۰۰/۰۰۰ ریال می باشد.

۱۱- سایر شرایط مزایده ، در فرم شرایط عمومی شرکت در مزایده در سامانه ستاد(تدارکات الکترونیک دولت) بارگذاری گردیده است .

شناسه آگهی : ۲۰۷۹۸۷۸ م الف : ۳۱۰۵ نوبت اول : ۱۴۰۴/۱۰/۰۳ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۱۰/۰۶

۶۱۶۴

شرکت ملی گاز ایران
شرکت پالایش گاز سرخون و قشم (سهامی خاص)

آگهی نوبت دوم مناقصه عمومی دو مرحله ای (فشرده) شماره ۱۴۰۴/۰۶

شرکت پالایش گاز سرخون و قشم در نظر دارد کالای موضوع مناقصه با مشخصات زیر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) WWW.SETADIRAN.IR و برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای تامین نماید.

موضوع مناقصه : خرید CT ROTOR BLADE STAGE 1&2 شامل دو قلم مربوط به تقاضای شماره ۰۴۴۲۰۰۲

مدت زمان تحویل کالا : حداکثر ۶ ماه شمسی

برآورد مناقصه : یکصد و نود و پنج میلیارد ریال (۱۹۵،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال)

مبلغ تضمین فرآیند ارجاع کار نه میلیارد و هفتصد و پنجاه میلیون ریال (۹،۷۵۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال) می باشد که می بایست به صورت نقدی یا به صورت تضمین مطابق ماده ۴ آیین نامه تضمین معاملات دولتی باشد. چنانچه تضمین نقدی باشد، رسید بانکی واریز شده به حساب سیبا این شرکت به شماره IR۷۹-۰۱۰۰-۰۰۴۰-۰۱۰۱-۱۹۰۶-۳۷۸۷-۱۴ به نام تمرکز درآمد شرکت پالایش گاز سرخون و قشم با شناسه واریز ۲۵۵۶۴۰۰۰۰۰